

LXVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Konkurslovens
 §§ 50, 66, 71, 72, 130 og 131.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 22de Marts 1887.)

Regjeringens i Landstthinget fremsatte Forslag om Forandringer i Konkursloven undergik ved Behandlingen der adskillige Ændringer. Disse ere godkjendte af Justitsministeren, hvis Lovforslag nu foreligger i den af Landstthinget vedtagne Form og med det der billige Indhold.

I nærværende Udvalg har der yttret sig forskellige Meninger om §§ 2 og 3. Flertallet anser det uspødsomt at ombytte Konkurslovens § 66 med den i Forslaget betegnede Valgmaade af Kurator eller med en ny, hvorved Konkursboets større Fordringshavere erholde en overveiende Indflydelse paa Valget. Den foreslaaede Forandring begrundes vel paa den Grundsætning, at Konkursloven fordrer som almindelig Regel for Beslutning af en Skiftesamling i Fallitboer, at den er „vedtagen med Flersid af Stemmer, der baade efter Tal og Vægt svarer til over Halvdelen af samtlige bekjendte eller, forsaavidt Anmeldelsesfristen er udløben, bekjendte Fordringer“ (§ 64) medens Kurator vælges med „over Halvdelen af de afgivne Stemmer uden Hensyn til Fordringernes Størrelse“ (§ 66).

Imod disse Paaberaabelser henviser Udvalgets Flertal til den Begrundelse af Kuratorvalgmaaden, som den daværende Justitsminister (Krieger) gav i Motiverne til Konkursloven (se Rigsdagstidende 1871—72 Tillæg A. Spalte 1847—48), hvor Kurators Bestiftelse betegnes som tilfigtende Fortsættelse af Valget af de tidligere gængse „Skifteskommissarier“, der fandt Sted efter Kreditorernes Forslag uden noget Hensyn til Fordringernes Størrelse. Denne Begrundelse godkjendtes i det Hele i Landstthinget, hvor Konkursloven blev først behandlet. Og det kan navnlig her erindres, at netop den nuværende Valgmaade af Kurator er i Landstthinget særlig udviklet og fastsat af den nuværende Justitsminister som Ordfører, og at §§ 66 og 67 i Konkursloven — om Valg af Kurator og af Kreditorudvalg — ere vedtagne efter hans Forslag (se Rigsdagstidende 1871—72 B. 433—36 og 448—49). Endelig kan det tilføies, at Folkethinget med Klein — senere Justitsminister — som Ordfører uden Indsigelse billige Landstthingets Beslutninger om Kuratorvalg. Ligesom den nu foreslaaede Forandring af Kuratorvalget følgerlig